

Bryggerier behandler os paa, er uhørt, der er mange af os Ølhændlere, som har arbejdet for Bryggerierne i mange Aar, ikke alene vi Mænd, men vore Hustruer og Børn har lagt deres Del i Arbejdet for at støtte Bryggerierne og deres Aktionærer. Jeg mener . . . . den Maade, Bryggerierne afvikler med os, ikke er dem værdig; idet Bryggerierne saa godt som smider os paa Gaden; thi for den Erstatningssum, som vil blive tildelt os, kan vi ikke købe en anden ordentlig Eksistens“. Længere nede fortsætter Brevskriveren: „Min Hensigt med dette Brev er at bede Dem om . . . . at lade disse Oplysninger komme til Publikums Kundskab, saa de ikke tror, vi Ølhændlere er blevet Millionærer, thi mange af os er fattigere end den Dag, vi begyndte at arbejde for De Forenede Bryggerier. Hvad der ogsaa hemmer de fleste af os, er at Bryggerierne vil tvinge os til at underskrive en Kontrakt paa 10 Aar, hvorved vi forpligter os til, i den Tid ikke at forhandle andre Ølsorter end De Forenede Bryggeriers, hvilket jeg finder ikke er fri Næring; men Stavnsbaandet tilbage igen“. At disse Synspunkter ikke staar for Brevskriverens egen Regning, fremgaa tydeligt af den sidste Generalforsamling i De Forenede Bryggeriers Ølhändlerforening, Centralølhändlerforeningen. Paa denne Generalforsamling, der afholdtes den 24. September, vedtoges en saalydende Resolution: „Generalforsamlingen udtaler sin stærkeste Misbilligelse af, at de førte Forhandlinger er forblevne resultatløse, og at gentagne Udtalelser fra Direktør Dessau om, at Afviklingen vil blive tilfredsstillende for alle Ølhændlere, ikke er sket Fyldest“. Det fastslaar jo netop til Punkt og Prikke Rigtigheden af det Billede, jeg tegnede af Afviklingen, og viser, at hvis der for den højtærede Minister er tegnet et andet Billede, som ikke er Offentligheden bekendt, synes dette ikke at være i Overensstemmelse med Virkeligheden.

Den højtærede Minister sagde til Slut, at han ikke vilde modsætte sig, at man forsøgte en Lovgivning paa dette Omraade, men der krævedes dertil, forstod jeg, Tilslutning fra alle Partier her i Salen. Man kunde forhandle Partierne imellem, sagde Ministeren. For andre Loves Vedkommende kræves jo ikke en saadan Tilslutning. Andre Love gennemføres her i Tinget, naar der kan skabes et Flertal for dem. Men det kræves altsaa i dette Tilfælde, ligesom det krævedes, da der under Skattelovgivningen var Tale om at indføre Brugsforeningsbeskat-

ning. Da krævede den højtærede Finansminister det. Jeg forstaar altsaa, at det kræves i dette Tilfælde, og jeg formener, at det maa være ud fra den Parole, som nu har lydt gentagne Gange, og som ogsaa lød i det ærede Medlem Hr. Pürschels Ordførertale forleden Dag: hvad man ikke kan blive enig om, lader man ligge.

Jeg nødsages da til at vende mig til det konservative Folkeparti og spørge: Hvad vil det konservative Folkeparti her? Der ligger efter min Mening Vanskeligheden, idet jeg ikke i den højtærede Ministers Udtalelse ser noget, hvorved vi er i Uoverensstemmelse om, at en saadan Lovgivning virkelig er nødvendig; men Ministeren siger: Der maa være Tilslutning fra alle Partier. Da de andre Partier fuldt ud har givet deres Tilslutning til en Lovgivning af denne Art, maa man spørge det konservative Folkeparti: Hvad er deres Syn her, vil de være med til en Lovgivning, eller vil de det ikke? Det havde været venteligt, at det konservative Folkepartis Ordfører havde udtalt sig om deres Stilling, da han i Lørdags talte, men her tav de Konservatives Ordfører. Jeg forestiller mig, at de paa deres Program har noget om Trustlovgivning, men det kan jo være, at det kun er paa Programmet, og at det konservative Folkeparti har det i dette Tilfælde ligesom med Brugsforeningsbeskatningen, som det ærede Medlem Hr. Pürschel i Lørdags forsøgte paa at fortælle os, at de stadig ønskede, trods det at de intet gjorde for at faa den gennemført under Skattelovbehandlingen, hvor de svigtede Løfterne til deres Vælgere, svigtede deres Program. Det samme er muligt Tilfældet her, men en Udtalelse om, hvad det konservative Folkeparti vil paa dette Omraade, synes mig at være nødvendig. Det kunde være ønskeligt ogsaa paa dette for mange af deres Vælgere saa vigtige Punkt at faa at vide, hvad de vil. Det er jo saaledes, at det konservative Folkeparti fortæller Middellagene i Byerne, de handlende og Haandværkerne, at de er deres sande Venner. De svigtede dem under Skattelovbehandlingen, og jeg spørger det konservative Folkeparti: Vil det hindre Indenrigsministeren i at gennemføre en Lovgivning, som beskytter de smaa Virksomheder mod Storvirksomhedernes Overgreb? Jeg ønsker dette Spørgsmaal besvaret, inden denne Finanslovdebatter slutter, idet jeg dog tilføjer, at intet Svar fra den Side om dette Spørgsmaal ogsaa vil være et Svar.